

Büyüdüm Ben

– A.KARADOĞAN · 08 Şubat 2013

Gözlerini arıyorum gözlerime değdiğin yerde
O ilk ateşi
Yandım mı ,yandım mı ne?
Kül olup savrulmadan
'Üfle yüreğime' dediğim o günler nerede?

Hani aşk her dilde konuşmaktı bizi
İnandığımda çocuktum belki de
Büyüdüm mü şimdi
O yüzden mi
Bir yanım sen
Ve yokluğun bir yanım?
Olmasa da gözlerin ,ağlamayı öğrettiğin ben varım
Solun hayallerimi gözyaşıyla sular
Kirlettiğin anılarımı kirpiğimde yıkarım
Kaç kez daha ağlarım seni, bilmiyorum ama
Boyumu aşan bu sızıyla ,
Baş edemezdi zaten bende bıraktığın yanım ...

Unutulmuş söz gibi değil
Aşkına dil olan yemin gibi sevmiştim seni
İçtiğim su gibi kanmıştım
Kanıp kanıp da yanmıştım
Adımın yanına yazdığım günden beri adını
Sensiz aldığım nefesi nefesten saymamıştım

Şimdi ruhum Araf'ta ,yüreğim can çekişmekte
Öldürmese de gitmek yaşatır mı seveni sorarım
Bil ki unuttuğun kadar değer soluğuma ölüm
O yüzden gidişine inanmıyorum
Sadece hayatı erteliyorum

Zamanın namlusuna sürdüğünden beri ayrılığın valktini

Kanattın içimdeki vuslat aktini
Şimdi
Bağ bozumu bir bakışın salkımındayım
Ne çıkar dalından düşse de son yaprağım
İçimdeki kuş yaralı ,beklemiyor göç vaktini
Sözüm olsun sonbahara
Öldüğüm gün uçarım

Acım takılırsa eğer uçurtmalara
Söyleyin büyümesin çocuklar
Yoksa kırılır kanatlarım...

8 Şubat 2013

ARZU KARADOĞAN

k@lbinin £lind£ k@l£m ols@

.